

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az iktatási díjakat az igrtmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petisor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, 1876. jul. 26.

Az örök béke apostolainak kétségbe kell esni és lemondani a reményről, hogy az általuk kitartó lelkesedéssel hirdetett eszme, valaha a népek szíveiben, az államkormányok tanácsában gyökeresen megfogamzik és ténynyé válik. A diplomácia, a nagyhatalmasságok conferentiája lenne hivatva az államok és népek között felmerülő viszályokat békés uton elintézni és ezáltal az öldröklő háborúknak elejét venni. Ámde a diplomaták nem mutatnak hajlandóságot, az emberiség ábrándozó barátai által reájuk hártott feladat teljesítésére és a tapasztalat igazolta, hogy igen sok békeconferentiának véres háboru volt már eredménye. S e szomorú tény sötét szőgyenfoltt a haladó polgárosodás történetében. De nem akarunk az örök béke mellett szót emelni. Most, midőn hazánk déli határán két nemzet küzd kegyetlen harcot és az európai államok, az egyik vagy másik harcoló félre „kedvező semlegességgel” várják a háboru koczakájának végfordultát, vagy titokban önkényeseikkel, fegyverszállításokkal, aranyakkal segélyezést nyújtanak, rosztul illenek jajveszkelni, hogy az örök béke angyalát gunykaczajjal üldözi a háboru démonja.

A szomszédságunkban dühöngő háboru alkalmával a magyar érzelmű sajtó a törökök rokonszenvez.

Nincs okunk, a közvéleménynek nyilatkozatát elhallgatni, és nem tartunk attól, hogy amiat szerb szomszédaink jogos szemrehányással illethetnének. Sokkal szívesebben nyilatkozunk mi is a török-szerb háborúról Kossuthként, ki állítólag azt mondá, hogy minden néppel rokonszenvez, mely szabadságáért küzd. Hogy ezt nem tehetjük és nemzetünk önfenntartási ösztöne mintegy oda utal, miszerint a háboru győzelmét a török fegyvereknek kívánjuk, ez egyedül azon politikának természetes eredménye, mely a Balkánon és hazánk déli részeiben alkotandó nagy szláv birodalom megteremtését tüzte ki czéljául, és ezen eszme érdekében évtizedek óta a viszonyokhoz képest, hol nyiltan erővel, hol alattomban küzd.

Évszázadok története tesz arról tanuságot, hogy a magyar és szerb közösen együtt harcolt a vad török csordák ellen, és hogy ugyanazonos volt a két nép életérdeke.

Nem önkényt folya-e hogy a közös emlékezetének hatása alatt szabad nemzetünk lelkes rokonszenvenvel kísérné szomszédjának egykori bajtársának füg-

gellenségeért, testvérei szabadságáért vitt bator harcztát, ha biztosítva lenne, hogy a Duna határán a szétbomló oszman birodalom romjain keletkezendő új államok, — békés szomszédok lesznek.

Ha csak arról lenne szó, hogy — mint egy bécsi lap levelezője előtt Risztics nyilatkozott — a szerb nemzet a Balkánon akar terjeszkedni, és dél felé vinni az ész civilizációját, akkor rokonszenvenvel kísérhetnénk a szabadítókat, kik a Kaduri könyvből merített török alkotmány zsarnoksága alól megmenteni indultak Bosniát és Hercegovinát.

Ismétlen megjegyezzük, hogy ez nines így, és hogy a szabadelvűség rovására politikai érdekből, az elnyomott keresztény nép érdeke ellenében, rokonszenvenk az izlam felé hajlik, ennek egyedüli oka az évek óta tartó politika, mely a hazánk déli határán lakó nemzetiségek jövőjét egy nagy Délszlávia eszméjével hozta kapcsolatba.

Ezen politika gyakorlati értéke felett, tartozkodunk egy szót is vesztegetni. Egy közel ezred éves mult története fényes tanuságot tesz nemzetünk szívós életerejéről, és megvéd annak esélyétől, hogy hazánkban egyes nemzetiségek osztozkodjanak.

Azon nemzetiségi próféták azonban, kik nemzeti kormányunk elnéző türelmét felhasználva, és a sajtó szabadságával visszaélve évek óta izgattak hazánk államisa ellen, szították a magyar iránti gyűlöletet népünkél, és fondorkodva titokban az ország kormánya, hatóságai ellen kifelé kaczerkoddak, valamint azon külföldi államférfiak, kik ezen eltagadhatlan törekvéseket buzdították, a jelen helyzetből illetőleg a hazai sajtó hangulatából tanuságot következmenyt vonhatnak. És ez, — a mennyiben látókörük eddigi politikájuk varázsa el nem bűvöli, — hogy a magyar nemzet rokonszenve azonnal a belgrádi politikát fogja követni, mihelyt a hódítani vágyó szerbek békés szomszédunk gyanánt a mi Mileticseinket üzött közös politikát megtagadják, a közülről élő nemzetiségek pedig meggyőzőnek arról, hogy törhetlen hiséggel viselteknek országunk egyenlő szabadságot nyújtó alkotmánya iránt. Ha ez, mit jobb időkre emlékezve szívünköl kivánunk ismét bekövetkezik, és nem lesz a magyar, horvát, szerb és oláh között pusztá szó a testvériség, akkor meg vagyunk győződve, hogy a magyar keleti politika is változni fog.

Belgrád, 1876. július 25-én.

A mai napon egész büszkeséggel beszéltek utcáinkon, hogy Risztics ur odanyilatkozott, hogy a Románia legfeljebb 14 nap alatt actióba lép.

Wrede general-consul állítólagos megsejtéséről itt nem tudnak semmimsem. — Ezt is talán Walsee journalistát eresztette szólnak, mert minden sensationális hazugságot most már neki tulajdonítanak.

Néhány nap óta feltűnő sok orosz tiszt fordult meg városunkban; a jólétesültek azt állítják, hogy a főhadi szállásra vannak kormányoktól kiküldve mint — tudósítók. Mások meg azt mondják, hogy szerb szolgálatba lépnek.

Az utolsó 14 ezernyi tartalék tegnap inditott útnak. Volt sirás, mikor az öregek bucsuztak nejeiktől. Egy öreg úgy nyilatkozott, „hogy jobb volna, őket itthon kórházba küldeni.” — Igazat mondott szőgyeny, miután az egész expeditio nem sokat ér.

A drágaság roppant nagy; s mitöbb pénzért sem kaphatni valami jó enni valót.

Panaszok a közönség köréből. *)

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja, mely a vidéki lapok egyik legelvezetesebke, mely minden jó cselekedet s minden erény kiemelését elismeri, szívén hordja, tudom, hogy az erkölcsi bünt, a lélek alacsonyodást is kötelességül ismeri hozzá méltólag sujtani, s a mennyire lehet, az ezen bűnből lélegzőket elajlasodásokból — ha még nem késő — kiábrándítani, s egy józanabb élet folytatásának ösvényére terelni.

Nagy bűn ez! bárkinek legyen is az tulajdona, és bár mely osztályból legyen is az emberiségnek, de még sem kárhözható, nem szégyenlhető annyira senkinél, mint egy néptanítónál, kinek példányként, tükörsztársággal, s a legjózanabb élet folytatással, a szerzet emberének ábrázolásával kellene a nép — és épen azon nép előtt magát elöltüntetni, a mely az ő oktatásától, az ő példadadásától várja gyermeke jövőjét.

Fájdalom! de épen egy ily erkölcsi súlyedésben lévő néptanító — ki egyszermind kántor is — van Debeljácán; csudálkozásom nem szűnt midőn megtudtam, hogy néptanító. A korcsában sűrű borozás közt a legaljasabb rágalmakkal illeti tanítótársait, azok érdemeit levonni, a maga hibáit enyhíteni, sőt jó tetté igyekszik emelni a nép előtt, kiket ő hízéroléleg népszerűség-vadászathal „komámmak” ez s ez „barátom” s ez s ez „uramnak” stb. szokott czimezni. Sőt a mi több, egyes házakba is eljár ezt gyakorolni; és nem veszi észre, hogy az a nép, melynek kegyét vadássza, naponta hidegebb lesz iránta, nem látja, hogy az a „komám” az a „barátom” stb. szégyenelve hallgatja az ő rágalmazásait, mert tudja, hogy azok alaptalanok, és a mellett ismeri az ő gyengeségeit, de azért kénytelen végig hallgatni, hisz nem mehet saját házából vendége előtt ki.

Kérdést tevék a többi népnevelők er-

*) Az e rovat alatt közölt cikkekért nem vállal felelősséget a szerk.

kölcsi életéről? s magok viseletéről; — kik rajta kívül még hárman vannak — hála istenek a legjobban nyilatkoztak felőlök; később volt is alkalam személyesen találkozni velök, méltán mondhatni őket néptanítóknak. Ellenben ezen „Sárrétjén” szülőitlen nagyon meglátszik születési helye.

Öt éve már, hogy e helyen érdemtellenül pang és alig engedett ez idő alatt egy vagy két társas estélyt, szolid mulatságot, házsártos veszekedő, aljas szokásánál fogva átélvezhetni.

Nem volt még egyszerre soha mindegyik tanító társával huzamosabb ideig barátságos egyetértésben; ösmerik is jól, mert a barátságát megköltendő valamely kartársával, a másiknak rágalmazásával kezd s ez így megy váltakozva.

Beszélték, és pedig elég értelmes, szava hihető emberek, hogy a legközelebbi kövívizsgáról hallgatói közül többen fejlesztve távoztak, mert tanítványai — kiknek tanításáért pedig a bért felveszi — szőgyenyek! a szó legszorosabb értelmében semminemű oktatásban nem részesültek, szőgyenelte maga a gyermek, hogy ő vizsgán semmit sem képes anny időn át iskolába járása után felmutatni, — mondom annyira — hogy mig ő közönbösen nézett a kérdezők és hallgatók szemei közzé; addig többen arca pirulva távoztak rövid jelenlet után. No de majd csak megszabadulnak már tőle, fennen hirdeti, hogy ez év végével lemond, okvetlenül távozni fog. Igaz ugyan, hogy távozását már három év óta jósolja, de alkalmasint hely nem találkozik, mely őt befogadni hajlandó volna. Egy izben készült már megszárosnak — ez még hozzá méltó hivatás lenne — hogy miért nem sikerült, azt csak ő tudhatja legjobban.

Ily esetekkel szemben valóban elszomorodik az ember; egy néptanítónak ily magaviseleése nem hibának, de bűnnek mondható, — bűnnek annyival inkább — mivel Deheljácsa egy hitrokonaítól, nemzetiségétől-e? Deh nem egészen elszigetelt község népe; kitől várhatja ugy szellemileg mint erkölcsileg előhaladását, nem egy okos néptanítótól-e? Ki oltja a gyermek szívébe a jó erkölcsre való törekvés csiráját? Ki fejleszt a gyermek szellemi tehetségét? Ki mutat neki a nagy világban való mikénti magaviseleése utat? Ki gyökerezletli szívébe az egymás iránti szeretet fogalmát? Nem a néptanító-e?! N. J.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

T.-Kanizsa, 1876. július 21-én.

T. szerkesztő ur!

E f. hó 17-én itthelyt a legnagyobb szél által istápolva tűzvész ütött ki, s rövid időn át 9 ház, 6 istáló és 6 melléképület, több ezer kereszt buza, számos baglya széna, tömérdek házi és gazdasági szerszámmal együtt a lángok martalékává lett s az éjszak-nyugati vihar dühöngése valamint népünknek a földeteni munkálata miatti segédlet hiányában csak a legnagyobb erőmegfeszítés mellett volt localizálható, különösen kitüntette magát a Magyar-Kanizsáról jött s az esküdt vezetése alatt álló 3 fecskendő és számos polgár, kiknek hálás köszönetünket fáradozásáikért kinyilvánítanunk elmulasztatlan kötelesség.

TÁRCZA

Torontáli sváb szokások.

(Vége.)

Ha a halottat eltemetik, a székeket, melyeken a koporsó feküdt felforgatják, hogy a megholt lelke vissza ne térjen. Szelleme megjelénéséről minden faluban tudnak valamit regélni.

A mit az ember ott álmodik, hol először hál, az okvetlenül be fog teljesedni.

Ha a szarka az ablak előtt fára száll, vagy a házfödélre ül, az valami ismerős látogatását jelenti.

Reggel a fölkelés után öreg asszonyt látni bosszuságot jelent az egész napra.

Tizenháromnak nem jó egy asztalnál ebédelni, mert akkor az asztaltársak közül még az évben meghal valaki.

Pénteken semmit sem jó kezdeni, mert az rosztul sikerül.

Ha valami elveszett, vagy valamit elloptak, a svábok is kártyavető, kuruzsló banyákhöz fordulnak, hogy az elveszett jószág hollétét megtudják.

Ha esküvés alkalmával az oltár egyik oldalán a gyertya gyengében ég, ez azt jelenti, hogy az azon oldalon álló házaspár előbb hal meg, mint a másik. Ha a gyertyák az oltáron nagy lánggal égnek és a lángok ide-oda szö-

kelnek, az azt jelenti, hogy a házasságban sok czivakodás és tüzes perpatvar lesz.

Szerdán vetet borjú nem marad.

A tyúkok alá mindig páratlan számban rakják a tojást. Azt tartják, hogy a baromfit akkor legjobb ültetni, midőn a hold növekszik. A holdra és égi jelekre sokat ügyelnek.

Tejet, kenyeret nem adnak ki a házból esteli harangozás után.

A kenyérdagasztást férfiak a világért sem szabad nézni, különben a kenyér rosztul fog kelni.

Ha balha ül valaki kezére, az levelet kap. „Floh auf der Hand, Brief über Land.”

Tej eladásnál egy morzsácska kenyeret vetnek a tejbe, hogy a vevő el ne vigye a tehén hasznát.

Vendel napján nem tanácsos lovat befogni. Igen széles körű a torontáli svábok közt a hit, miszerint vannak oly emberek, kik bizonyos imádságokkal betegségeket, sebeket képesek gyógyítani. (Brauchen, Abbeten.) Ha embert, marhát baj éri, a ló megsántul; ahhoz ért emberekhez fordulnak, kik eljönnek a bajt megvizsgálni, elmorognak némi összefüggés nélküli szavakat, — és, a mi különös, ha embereken akarnak segíteni, azoktól sine qua non föltétkép erős hitet kívánnak. Ilyen imádsággal gyógyító emberek minden sváb községben találhatók, s a bizalom irántuk oly nagy, miszerint nem gyéren még a szerbek, oláhok és zsidók is hozzájuk folyamodnak

segységért. Remélni lehet, hogy az egyházi és iskolai oktatás a közel jövőben ki fogja szorítani a balga tévhitet, s hogy a torontáli germán faj, mely az iskolai oktatás hasznát átlátja, iskoláira sokat és szívesen költ, talán már egy évtized mulva csak hire után fogja ismeri a neveléses és megalázó babonát és haszontalan kuruzslást.

Igen kevés kivétellel a sváb helységek tulajdon zenekarral bírnak. Némely községek önálló karmestert is tartanak; de többnyire a helyi tanítók egyike, vagy a kántor szokta a zenére hajlandósággal bíró sváb ifjakat begyakorolni, kik aztán nagyobb ünnepek, vagy ünnepélyességek alkalmával a szintén divatos helységi lövészársulatokat (Schützen-Corps) zenével kísérik, misék alatt a kóruson, s a vasárnapi táncoknál a korcsokban játszanak. Az ily falusi zenészek több helyen oly tökéletességre viszik kiképzésüket, miszerint a legnehezebb daljátékokat és nagyobb szerzeményeket is kottákból meglepő ügyességgel és pontossággal játszik. Mintegy évtized előtt a 13—14 éves gyermekekből összeállított zombolyi sváb zenekar, tanítójuk vezénylete alatt, világra szóló műutázásra kelt és szerencsés volt Laxenburgban ő Felsége a király előtt is tetszéssel játszani. Jelenleg leghíresebb a varjasi zenekar, melynek tagjai égszínű, ezüsttel sutásozott magyar dolmányt s meggypiros főveget viselnek és Temesvárot meg Aradon is többször vendégszerepelnek. A falusi zene-

intézetek a legnagyobb elismerésre és partfogásra érdemesek, a mennyiben hatályos előmozdító az izlés nemesítésének, a kedély finomításának, a kedély erkölcsi érzület apólasának; — s csak sajnálnunk lehet, hogy e helyen nem emlékezhetünk meg oly jóltevőkről s maeenásokról is, kik a falusi zenedék segélyezése czéljából tetemesb tökéket hagyományoztak volna. Sőt felettébb kívánatos, hogy azok érdekében megyei vagy tanfelügyelősségi repraesentációk történjenek az oktatási ministeriumnál, melynek resortjába első helyen tartóznék a hazánkban páratlan torontáli falusi zenedéket fölkarolni s azok életbeléptetését másutt is szorgalmazni.

A svábok legkiválóbb mulatsága, fő-fő ünnepélye az ugynevezett „Fresskerweih”, vagy csak röviden „Kerweih”, (Kirchweih) melyet úszszel tartanak, s melyhez a templom semmi egyébbel nem járul, mint hogy az ő czégét tudja és engedelmé nélkül, sőt nyilt tiltakozása daczára az ünnepélyek elnevezésénél bitorolják. Hogy e főünnepöket megkülönböztessék a templombúcsútól, mely azon szentnek emléknapján tartatik, kinek nevére a templom áldva van, ez utóbbit „templomünnepnek” (Kirchenfest) nevezik. Méltán tiltakozott már több püspök a „Fresskirchweih” s a vele együtt járó visszaélések ellen, sőt 1858-ban az akkori temesvári helytartóság szigorú rendelettel be is szüntette e kicsapongó, zajos mulatságot; de minden tilalom csak írott malaszt, minden tanács hatás nélkül maradt. Némely lelkesek megmentendők

Megjegyzendő még, hogy a számos tönkre ment család felszámolására általunk 2 mükdvelői előadás megtartása tomlóval elhatározott, melyen Kanizsa egész intelligenciája részt fog venni s a tomlóhoz jótékony adományait már megis lette.

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. Julius 14-ik. A visegrádi hadosztály megszállta Koudredouman szerb várost, szétszórta a szerb csapatokat s 18 élelmi- és löszerdepot-t ejtett zsákmánnyul; a város ágyutüz által felgyújtva leégett. A szerbek vesztesége jelentékeny, a török csapatok elszakították a várost. — Jeni-Város mellett szétszórta a török csapatok a török területre betört szerb hadosztályt. — A szerb csapatokkal elmenekült, Mitrovicza mellett két faluba való mintegy 70 család, mely a Balkánban élneki szerek nélkül tanyázott, bejelentvén, hogy aláveti magát, lakhelyén biztonságba helyeztetett.

Julius 15-ik. Egy török dandár Hafiz pasa vezérlete alatt megtámadta a szerb csapatokat Ak-Palankánál és hat órai harc után szoronyt szegyezve elfoglalta a szerb erődítéseket, sok fegyvert és máhát ejtve zsákmányul tökéletesen megverte a szerbeket. Szulejman pasa hadtestének elnyomulása folytán védelem nélkül feladták a szerbek Babina-Glava sánczait és a demarcationalis vonal mögé vonultak vissza.

Julius 16-ik. Egy kisebb szerb csapatot Racsán alul a törökök megfutamítottak és szerb területen a Drinán innen üldözték. Tegnap néhány fegyverzett felkelő átkelt a Száván; kettő közülük itt maradt, a többiek visszamentek.

Julius 17-ik. Hivatalosan constatálják, hogy a törökök minden oldalról megkezdték a támadást s különösen a Timok folyó hosszában, és Negotin rohammal bevették. (Negotin Vidintől észak-nyugatra fekszik és egyike a legfontosabb stratégiai pontoknak, melynek sánczait 1809-ben Weljko hajdu 8 napig védelmezte 8000 emberrel 40,000 török ellen.)

Julius 18-ik. Aleco pasa, bécsi török nagykövet, a mai napon utasítva lett kormánya által a kleki kikötő elzáratása ellen Andrassy grófnál erőlyesen közbe lépni. 18 szerb ezred, Zaicsárból jövet, Osman pasát Vidin mellett Izvornál megtámadta, de nagy veszteséggel visszaveretett, 5 ágyút, fegyvereket, lőkészletet stb. vesztett. Visegrádnál és Boszniában 3000 szerb veretett meg a török által 300 halottnak hátrahagyásával.

Julius 19-ik. Ducsics archimandrita hadosztálya Lim és Alvacz között 4000 törökkel összecsapott. A törökök ezúttal vereséget szenvedtek és Novivárosig üldöztek. A törökök Lyubovját megtámadták és lödözték.

Julius 20-ik. Mostár körül rengeteg török haderő csoportosították össze. Ignatief konstantinápolyi orosz nagykövetnek állásáról elmozdítása hír gyanant keringésbe hozott. További híreinket lapunk jövő számban regisztráljuk. Minden a harctéren történőnél nagyobb fontosságú esemény volna, ha a három császári hatalom a non-interventio eddig követelt elvével felhagyna. Az „A. Z.“-nak Bécsből azt táviratozzák, hogy a három császári szövetségnek a non-interventióból való kilépése oly lehetőség, mely már discussio tárgyat képezte, s melyre nézve most alkudozások folynak a hatalmak között. — Reméljük, hogy még ez alkudozások befejezése előtt döntő sikert aratnak a törökök, mi aztán lehetetlenné teend, hogy a netaláni interventio a szerbek javára történjék.

Európai sajtó. Nagyon szembeszökő s méltán aggodalomra ad okat a körülmény, hogy az európai sajtó politikai találgatásai most már mindinkább abban kezdenek concentricus alakot nyerni, hogy hát még is csak lesz európai háború! Legsomorúbb, hogy e találgatások egyikénél sem hagyták szerepen kívül Ausztria-Magyarországot, melynek az európai háború legkevésbé kell. Nevezetes, mit Bosnia annexiójáról a legkomolyabban irtak nemcsak nálunk, hanem még inkább a külföldi sajtóban. — Bécsből az

„A. A. Ztg.“-nak a következőket írják: „A divide et impera elvnek bizonyos célzata a Balkán-félszigetre vonatkozó intenciókban mind észrevehetőbb lesz; s a fenforgó viszonyok, melyek igen kedvezők a pánszláv törekvések nézve, nagy mértékben támogatják ezt. A helyett, hogy a Szerbia körüli krystallizatio lépett előtérbe, inkább centrifugalis törekvések mutatkoznak, melyeket itt figyelmen kívül hagyni számos ok miatt nem lehet. E jelenségek közt a bosnyák katolikuskok nyilatkozata a figyelemre méltóbbak. E nyilatkozatok örömmel veszik itt tudomásul s bár eddig még mindig visszautasították a fölvetés, Boszniát annektálni, nem valószínűtlen többé, hogy a háború bevégezte után, ha e kívánat a katolikuskok részéről ismételtetik, az még is valósulhat, természetesen a monarchia többi államainak beleegyezése mellett. Az osztrák-magyarok iránti bosnyák rokonszenvi nyilatkozatok szorgalmas számban tartása s az, hogy e kijelentések a bosnyákok leggyakorosabb s intelligensebb osztályától erednek, a jelenlegi viszonyok közt mint a jövő események előjékai nem becsmérlendők.“ — Természetes mégis, hogy a mult hét más irányra is nagyon igénybe vevé a sajtó figyelmét Vilmos császár július 20-án Salzburgban találkozott ő Felsege Ferencz József királlyal. E találkozásnak, melyet egyszerű udvariassági ténynek akarnak felhivatalosan feltüntetni, semmi politikai fontosságot sem tulajdonítanak ugyan, de azért tagadhatlan mégis, hogy a lapirodalom sok fejtevéssel viseltetett ez esemény iránt. A görög és román mozgalom mellett érdekes volt a sajtó discussiója a Poroszországban kezdődött fordulat felől. — A kik a porosz viszonyokat figyelemmel kísérték, azokat nem igen lephette meg a felhívás, melynek célja „egy német conservatív párt alakítása.“ E felhívást szösz szerint meghozta „a Nordd. Allg. Ztg.“ s mi nem vonakodunk kijelenteni, hogy ebben a porosz és németországi pártviszonyoknak nevezetes fordulatát látjuk.

Itthon. A megyeszabályozásról szóló 1876-diki XXXIII. törvényzék folytán több megyehatóság megszüntetett, nehánynak a területe gyarapodván, másoké megkisebbedvén szükségessé válik az 1848-ki választási, törvény azon részének megváltoztatása, mely az országgyűlési képviselők számát törvényhatóságoként megszabja. — Ugyanazon törvény folytán továbbá a jelenlegi képviselőválasztási kerületek nehánya szétarabolatván, és több megyébe beosztatván, szükségessé mutatkozik, hogy a megyeszabályozás életbe léptetése alkalmával a képviselő választókerületek új felosztása is megállapítva legyen. — Ezen ügy — mint halljuk — a belügyminis-teriumban már szóba került, és legközelebb megkezdődnek a tanulmányok és előmunkálatok tárgyában. — A közös hadsereg huszadik hadosztálya Szapáry László gróf tábornok vezérése alatt Mitrovicz környékén e napokban teljesen el lesz helyezve. A csapatzállítás e vidékre július 12-én kezdődött; Eszék körül két század huszár jött, 14-én három üteg ágyú érkezett. A gyalogság egészen bekelében áll; műszaki csapatok csak mozgósítás esetén küldetnek oda. A dandárnokok főhadiszállása Vukovár és Diakovár, a 20. hadosztályhoz lón a 39. gyalogezred is beosztva, melynek első zászlóalja Eszék helyőrségéhez tartozik s 12-én a Száva partjaira indult, hol ez ezred 2-ik és 3-ik zászlóalja már régebben végzi a szolgálatot. — A 40 millió rens kölcsön július 1-én esedékes kamatait, mint Bécsből írják, fölvetve a Rothschild consortium; a kötvények piacra hozatalára azonban egyelőre nem is gondol. A másik nyegyen millió kölcsönre a consortium nem gyakorolta az optió!

Törökország. Konstantinápolyból írják a „Pol. Corr.“-nek: Itt, s a tartományokban külön bizottságok alakítottak önkényes adományok átvételére. A szultán 460 ezer frankkal nyitotta meg az aláírást, a miniszterek 149500 frank aláírásával követték példáját. Nehány miniszter ezüstneműket, s lovakat is bocsátott a hadügyminiszter rendelkezése alá. A galatai bankárokat a porta elé hívták, s aláírásokra szólították fel. Az ottani banknál

egy aláírási ívet tettek ki. A hivatalnokok, s a harctéren nem alkalmazott katonák átengedik a kormánynak részint fél, részint egész havi fizetésüket. A tartományokban a kereskedők, tőképénzesek, s más tehetőss lakosok vagyonai viszonyok mértéke szerint adakoznak, mi azonban alig fog többet eredményezni tíz millió franknál. Az önkényesek toborzása meglehetősen nagy dimenziókat ölt. Minden teherhordó, evezős, kertész a hadügyminis-terium előudvarában látható. Albánok, kurdok, cserkészek, anatoliak, cigányok, fegyvereket kívánnak, hogy a haza, védelmére siessenek. — Eddig itt 15,000 ujonczot vettek fel, kik közül azonban még egy sem ment el a határra. — A miniszter e pillanatban oly tevékenységet fejtenek ki, a mely a török burokratia évkönyveiben hallatlan. A külügyminiszter, Safvet pasa panaszkodik, hogy csak négy órát fordíthat éjjeli nyugalmára. S e tekintetben a többi miniszter sem marad mögötte. A szultánról keveset hallani. Mint valamely alkotmányos monarchia, egészen átengedi a kormányzás terhet minisztereinek. — Mult héten 12 zászlóalj redifet s a szultáni őrség legnagyobb részét Nisbe szállították. — Utóbbiak helyett a két, Alexandriából ideérkezett egyiptomi ezred lépett az itteni helyőrségbe. — E csapatokat csak a legnagyobb szükség esetében fogják a harctéren alkalmazni.

Szerbia. Szerbia sorsát nem fogja kiké- rülni. Alimpics eddig 6800 embert vesztett, kik önkéntesekkel pótolhattak ugyan; de azért Bjelina mind ez ideig török kézben van. Lesjanin pedig már a Timokon túl áll. A törökök Zajacsártól veszélyesen fenyegetik Belgrádot. A bolgár segítség egyenlő a semmivel Szerbiára nézve. A bolgárok hűk maradnak magokhoz, nem akarnak föllázadni, sőt Rusz- csuknál 12 szerb lázítót a hatóság kezébe szolgáltatalt. A szerb hadsereg nem is gondolhat többé offenzívára, miután Novi-Bazar, Sjenicza és Kulasin török kézben vannak. Ezen kívül Szerbiában Milan és a jelenlegi kormány ellen forradalom készül. Négy polgár agyon- lövettet. A nép mindenütt forrong. S a mint a törökök Szerbiába benyomulnak, Milannak az omladina matadorjaival együtt futnia kell. Nehány miniszter már minden értékes holmiját külföldre küldte.

Románia. „Románia nem fogja semlegességet fenntartani.“ Oroszország oly köve- telésekre vette rá Romániát, melyeket a porta nem teljesíthet. Ez természetesen további bo- nyodalmak kezdetét jelenti. Románia e napok- ban 15 ezer darab fegyvert és 1000 mész- aólmot a maga területén át bocsátott Szerbiába; ez többé már nem semlegesség. — Nagyon sajtáságos az a bukaresti hír, hogy a román senatus „reform szükségékből“ felhatalmazta a hadügyminisztert a második területi divisiót a zászlók alá hívni. Bármely okból ered azon- ban ez intézkedés, arra látszik az mutatni, hogy Románia nem hagyott meg fel a gy- veres demonstratio eszméjével. E nézetet meg- erősíti egy konstantinápolyi távirat, mely szer- int Románia egy a portának átnyújtott kért- zékben az actioba lépés fenyegetésével járt concessiókat.

Görögország. Görögország magartatásá- ról és az orosz bujtogatásokról leleplezéseket közöl a „N. fr. Presse“ londoni tudósítaja. — Oroszország, mely már 1867-ben véd- és dacszövetséget létesített Szerbia és Görögor- szág között, mindjárt a hercegovinai felkelés kilörése után megbizta atheni követét, Szabu- rovt, hogy a görög közvéleményt a törökök ellen felingerelje. Szaburov műve volt az orosz ellenes Bulgaris-kabinet bukása, s Bulgaris oroszbarát utódja Tripukis még tavaly junius- ban alkudozásokat kezdett Szerbiával; de a görög közvélemény oly erőlyesen perhorres- czálta a görög-szerb szövetséget, hogy Tricu- pis félbeszakította az alkudozásokat. Időközben kabinetváltozás állt be Athenben. Az új mi- niszterelnöknek Komondurosnak Oroszország Szaburov utján a következő propositiókat té- tette. 1. Görögország szövetséget köt Szerbia s Montenegróval; 2. önkényes-csapatokkal fel- lázítja Thessaliát és Epirust; 3. felláztatja Can-

diát; 4. csatlakozik Szerbiához vagy Montenegró- hoz, ha ezek egyike háborút üzen a portának; 5. Szerbia és Montenegró elismerik Görögor- szág jogait Epirusra, Thessaliára és déli Ma- cedoniára, a görög-bolgár vitás kérdéseknek a görög érdekek egyező megoldását mozdítják elő; 7. Görögország pénzt kap, 100,000 új rendszerű puská és 16 üteg beszerzésére; 8. kap készpénzbeli subventiót minden három hónapban előre úgy, hogy hadseregét hadi la- bon tarthassa; 9. Görögország, Szerbia és Montenegró csak együtt és közmegegyezéssel köthetnek békét a portával. — Komonduros e propositiókat kereken visszautasította. Belgrád- ban a görög ügynök Dossko kijelentette, hogy Görögország semmi áron sem vesz részt a török-szerb háborúban. Szaburovnak azt mondta Komonduros, hogy Görögország békés fejlődést akar s az egészen idegen szláv érdekeknek nem szolgál. Azonkívül a palikárok főnökeivel tudatta Komonduros, hogy a kik közülök Török- országban lázítani mer, azt a haza ellenségé- nek tekintik, a török kormánynak feladta Trelios igazgatót, kit el is fogtak, a mint a görög hatá- ron átkelt. Végre Candia szigetén Logothetis görög ügynök Komonduros parancsára tudatta a notablokkal s a hajdani guerillacsapatok ve- zéréivel, hogy békén maradjanak, mert Görög- országból semmiféle segélyt nem kapnak. — Olga görög királyné egy Szerbia és Görögor- szág közti szövetség létrehozatalán működik. Az orosz herczegnő fáradozása immár nagyon közel van ahoz, hogy sikert arasson. Athenben ugyan is egy titkos szerb ügynök folytatja az alkudozásokat. Komonduros görög miniszter- elnök kijelenté, hogy „mire készen leszünk, Thessaliába s Epirusba fogunk menni.“ (!) A görög kormány fölkerlte a királyt, hogy mie- lőbb térjen vissza az országba. György király augusztus elején Szent-Pétervártól lesz s 14-én Athenben lesz. Komonduros 50,000 Chassepot- fegyvert vásárolt Németországban, s Kruppnál három ágyúteget rendelt meg. — Egy görög bankház Londonban 30 millió drachma (franc) kölcsön fölvetéle iránt alkudozik.

Oroszország. Ignatiev orosz nagyko- vet hétfőn szabadságra Szent-Pétervárra uta- zott. A keleti viszonyok békés fejlődése érde- kében kívánatos, hogy a szabadság Ignatiev áthelyezésének legyen előhírnöke. — Orosz- országban valóságos praedicatoriat tartanak a vallásháborúért. Az oreli metropolita a legelő- kelőbb polgárokat magához hívatta, s hozzájuk tüzes beszédet intézett, melyben többek közt így szólt: „Keleten ami üdvözítő hitünkért küzdenek. — Mi e harctól nem maradhatunk távol. — Mig azonban a czár bennünket föl- hívna, addig is küldjünk pénzt testvéreinknek, hogy állásunkban fenntarthassák magukat.“ — E felszólításra a jelenlevők rögtön 20,000 ru- belt irtak alá, melyen Czetinjébe már szinte el- küldtetett.

Franciaország. Azon alkudozások, melyek — mint említettük — Chambord gróf és az orleansi herczegek közt jelenleg folya- matban vannak, nem a mostani alkotmány fel- forgatására irányulnak, hanem arra, hogy 1880-ban, midőn az alkotmány revisiója meg lesz engedve, a Bourbon-ház két ágának hívei közösen törekedjenek a monarchia vissza- állítására.

Németország. Vilmos német császár Ferencz József császár és király kívánatára erőlyen intő táviratot intézett Károly román fejedelemhez, melynek következtében ez esem- leges lemondásával is fenyegetőzve a román csapatok mozgósításának visszavonását köve- telte kormánjától. Románia követeléseit minden hatalom visszautasítja.

HIRHARANG.

* Rosz termés. Temes megye Szakál- háza községéből egy levelet kaptunk, a mely- ben kétségbeesetten panaszkodnak az idei ter- més ellen, ugyanis 3968 holdból álló három dűlőben lévő vetés, a szolgárok közbenjöt- tével szemle alá vétetett minden dűlőből egy jobb termésűnek látszó részletből egy-egy 24 kévéből álló kereszt hozott be, mely a

az egyház nevé, legalább akarták birni köz- ségeiket, hogy „Kirchweih“ helyett „Herbst- fest“-nek hívják ezen amegy is őszszel tartatni szokott mulatságait; de ezek sem érhettek célt, mivel a nép vasállhatossággal ragasz- kodik Németonból behozott e szokásához. S csakugyan fenáll még most is teljes érvényes- ségében a római historicus elemző állítása, miszerint „convictusio et hospitium non alia gens effusius indulget. Diem noctemque conti- nuare potando nulli probrum.“ Kummer egy értelménydús párbeszédet jegyzett föl adatai közé, mely állítólag egy sváb anya és kis fia közt folyt, s melyet a „Fresskerweih“ jellemzésére reprodukálандónak tartunk.

Ugyanis a kis fiu kíváncsi levén arra, hogy mikor lesz már megint egy jó napja, kérdéssel fordult anyjához mondván.

„Moder! Wann isch dann wieder der grosse Feiertag!“

Anya: „Weli?“

Fiu: „A, wie hescht'r no —?“

Anya: „Oschtra?“

Fiu: „Nee, der greschte im Jahr.“

Anya: „Pingschta?“

Fiu: „Nee — wisch't'r, seli, wu der Vater in eim Tag dreimal gkhotzt hat.“

Anya: „Aa — Kerweih!“

Fiu: „Jó — jó, wann isch dann wieder Kerweih?“

A „Kerweih“ minden német helységben bizonyos vasárnapon kezdődik s utána való

szerdán végződik. Idénye kiterjed szeptember, október, november hónapokra, pünkösöd utóó vasárnapjaira.

Előtte való héten az egész ház ragyogó tisztára kimeszeltetik s minden fényesre súrol- tatik. A házi asszony pecsenyéről, sütemé- nyekről, a gazda borról gondoskodik; mert szombaton a közel s távol eső helységek- ből összejönnek az atyafiak, s minden ház meg- telik vendégekkel. A pecsenyék, sütemények száma, melyek e három napon felemész- tetnek, meghalad minden képzelhetőt, sok háznál a tehetséget is. Méltán viselik e napok elneve- zésök első szótágában jellemzetes nevéket. Minden legény már vagy 10 nappal előb leányt (ein Mensch) választ magának, ki a három nap alatt az ő tánczosnaja, s ki kalapját szala- gokkal és virágbokrétával feldiszi.

A legénység a nagy korcsmában confe- rentiákat tart s választ két pénztárnokot (Geld- herrn), egyletté alakul s a belépőket okkátig bejegyzik. A pénztárnokok, kik egyszersmind a „Fresskerweih“ elnökei, minden költelezés- től menttek, a rendtartást vezetik s a mulatság végével minden legénytől a reá eső költség- részt beszedik. A zenebandát ők szerződtetik és ők fizetik az adakozási összegből. A mulat- ság előtti szombaton (Kerweih-Samstag) dél- utáni 4 órakor üdvölvések durrognak s föl- harsannak a trómbiták. A népség az utcára kandikál, mert a nagy suhanczok (grosse Buben) vonulnak át az utcákon zenebandá-

jukkal, melynél a nagy dobnak hiányozni soha sem szabad. Betérnek aztán a likszhez, a jegyzőhöz és a biróhoz (Dorfschultz) tiszte- legni, mely utóbbi tekintélyes intelmekkel látja el őket, hogy a „Fresskerweih“ által csőndben és józanul mulassanak. (!) Innen valamely vendégszerető házba mennek vacsorálni, mi meglehetősen rögtönözve történik, mert csak- hamar fölkerednek a korcsma felé, hol a falu leányai már nagy számban gyülekeztek egybe; — s megkezdődik a táncz, mely 12 órakor éri végét, midőn a biró közéjük kiált: „Feierobet“ (Feierabend). Ez a „Kerweih“ vigiliája.

Másnap megérkezik az epedve várt ünnep. (Kerweih-Sonntag.) Délelőtt nagy zajjal, kiál- tásokkal, lövöldözésekkel megy a legénység zenekíséretében a „Majbaum“-ért, mely a köz- ség közepén felállítatik. Tetejére szalagokkal, virágbokrétákkal ékes kalapot és selymekendőt tűznek, aljára pedig egy nagy hordot henge- ritenek. Miután mindez megtörtént, az ifjuság a templomba muzsikálhatja magát, hogy az isteni tiszteletlen jelen legyen. A szertartás után a „Geldherr“ kijelöl egy házat, hol zeneszó mellett ebédelnek, s aztán a boltoshoz mennek, ki a nagy rozmarin bokrétát külön színű szalagokkal fölpererzi, mialatt a község apraja- nagyja a „Majbaum“ körül összesereglett, lesvén a történéseket.

Vége jön az ujongó fiatalság cifra fal- kájának áradata, s a „Majbaum“-hoz érve, az

egyik pénztárnok a rozmarin bokrétával föláll a hordó tetejére s árvezenzi kezdi bokrétáját. A legtöbbet ígérő legény elnyeri a bokrétát s azon leánynak nyújtva azt, ki kalapját fölékesíté, háromszor körülhúzza vele egyes egyedül. Erre aztán azon legény kapja a rozmarin csokrot, ki első lépett a legénygye- ltebe, kinek azonban nem szabad tánczolni, hanem köröskörül kell futkároznia a táncz- téren, míg a többiek, már most mindnyájan, tánczra kerekednek, s a vigalmat jó sokáig kihúzzák. Este felé ujjalg keresztül kasul vonulnak az utcákon zeneszóval, meglátogattják a lelkész, ki egy-két forintot ad át azon leánynak, a ki a rozmarin csokrot kezében tartja. Ugyanez ismétlődik a falu jegyzőjénél, a bírónál és az árvezenél diadalmaszkodott legény s választottja szüleinek házánál is. Este a nagykorcsma tánczterme vetetik igénybe, három nap és három éjjel folyton folyvást subog-topog a friss és lassu keringő. A májfa tetejére illesztett kalap és selymekendő harmad napon árvezés alá kerülnek, a beszédett összeg pedig az ifjak közt aránylagosan el- osztatik. Szerdán reggel kábult fölkel, üres kebellet, a zene bagdyát hangjai mellett zárják be a fárdalmas napokat. „Csüggedezve inganak a kifáradt láb-inak“, — s az erénybűsök ébrenvala támolyognak be hálókamráikba, hogy negyvennyolcz óráig föl se ébredjenek.

Dr. Sz.-y.

bizottsá
kezd er
ból ado
ból 3/
8 liter
liter s
számít
51 cen
etésre
a rozs
annyira
járás m
— A te
fentebbi
*
lasztmar
sorának
*
jövő vas
denfele
Ha az e
*
ellenzi
társulat
dazon l
aszt a
tése.
vöre bő
mint biz
*
multi he
ismét ez
szerbek
*
*
ur tegna
főispánu
ügyelő u
segünk
*
Kozma S
helyettes
városunk
*
*
ország
feket
Bečen,
ponyva
darab
fedezet
ható, m
szakban
kindai
első pill
sarisoka
Hozzáju
kocsis o
sem vol
nyitványt
kikindán
csapat pa
tartalmár
bécsubely
váradi
nyos Sca
vetítésé
folytán a
sen — le
küldemény
katonai ha
kezelt s a
ványok hi
kintve, h
módja kö
a jelen t
Dél-Magya
selhető: k
esetel ama
mert fel
mány az
tapintat
fogja ut
*
Czi
következő
annál hite
Lloyd“-ban
ez: „A us
bizonyos ga
Emiatt a ha
kodott s a
kezdtett fog
zsidó tanás
alakult s a
a rabbi ele
De felhozta
súlyos körü
kivül még
egyiben ko
annélkül, ho
gezte volna
pappal fo
s vele ke
nács minde
hozta: „Tek
veket s ujs
nek (papna
tisztelendő
lelkész h
— Qui habe
1876-ban Kr
*
Istóc
képviselőnek,
és ünnepélye
szágyulésen
*
Ropp
gében minde
csavargók sz
tőzködni, m
őket senki. E
felkereste X
illetők hon
zött kívánt ka
mond, ő kis
finom étel d

bizottság jelenlétében kelt nyomtatva következő eredményvel: a) 21 kéve fekete ngar-ból adott 4 lirt, b) 21 kéve kukoriczáról-ból 3 1/2 lirt, c) 31 kéve a buzatarlóból 8 lirt, tehát adott összesen 3 kereszt 15 1/2 lirt s így általában egy holdra 16 keresztet számítva 80 liter, vagyis 1 mérő, 18 liter és 51 centiliter, minőségére pedig csak baromfi etetésre használható szemet. Továbbá a zabon a rozsdá, a kukoricián pedig az üszög annyira erő vett, hogy a lehető legjobb idő-járás mellett sem nyújthat nekik többé reményt. — A torontali termés semmivel sem jobb a fentebbinél.

* **Közgyűlés.** A megyei központi vá-lasztmány augusztus 1-én a választók név-sorának kiegészítése tárgyában közgyűlést tart.

* **Mulatság.** A helybeli tüzlő-egylet jövő vasárnap az itteni kincstári erdőben min-denféle játékkal egybekötött mulatságot tart. Ha az eső el nem rontja, igen fényes leend.

* **Öröm hír.** A magas kormány nem ellenzi, sőt gyámoltásában részesíti a Bega-társulatot, hogy a csatornát Becskerekéről Ara-dácson keresztül, a Tiszába vezesse át, s így azt a Ferenczcsatornával hozza összeköte-tesbe. — E nagy horderejű munkát a jövő-re bővebben szölandunk, egyelőre a hirt is mint biztosat örömmel constatalhatjuk.

* **Ami sok megárt.** A „Granicár“ mult heli száma egy sértetőt cikket hozott ismét ezen czim alatt „Magyar hajóvadászát a szerbekre.“

* **Tisztelgés.** A helybeli adófelügyelő úr tegnapelőtt egész hivatalával tisztelkedt főispánunk ö Meltóságánál. Mazur adófel-ügyelő úr személyessége iránt megyei közön-ségünk máris bizalommal viseltetik.

* **Főügyész látogatás.** ö Meltósága Kozma Sándor, kir. főügyész és Löw Tobias, helyettes főügyész úr ö nagysága, néhány napig városunkban időztek.

* **Bombaszállítás módja Dél-Magyar-országban.** Julius 20-dikára éjszaka három feketézászlós teherkocsi hált meg Török-Becsén, a nagyvendéglő udvarán. A kocsiok ponyyával letakart 30 láda volt, kilenczven darab erős töltetű bombával. Katonai fedezet nem levén a kocsi mellett, elgondol-ható, mennyire feltűnt a jelen mozgalmal idő-szakban a három jámborkinézésű nagy-ki-kindai paraszt szerb kocsi, kikben első pillanatra mindenki áruhás szerb emi-sariusokat, löszercsempeszéket vélt gyaníthatni. Hozzájárult a különös körülmény, hogy a kocsioknak még csak útvelők se-m volt. Csak egy német nyelven irt bizo-nyítványt tudtak előmutatni, melyben a Nagy-ki-kindán állomásozó közöshadseregbeli pótc-sapat parancsnoksága tanúságot tesz a ládák tartalmáról, s hogy a 90 darab projectilt a bécsujhelyi löszergyár szállíttatja a péter-várad i várparancsnoksághoz, bizo-nyos Schannen, kikindai özveggy czégének köz-velítésével. Mindezen gyanus körülmények folytán a t.-becsei szolgabíró — igen helye-sen — letartóztatta a furcsa módon szállított küldeményt mindaddig, míg a nagy-ki-kindai katonai hatóságtól felvilágosító válasz nem ér-kezett s a kocsiok által előmutatott bizonyít-ványok hitelessége constatalva nem lett. Tek-intve, hogy a bombaszállításnak ily primitív módja közbiztonsági szempontból sem járja, de a jelen mozgalmeljes időszakban, főleg itt Dél-Magyarországban, határozottan nem helye-selhető: kötelességünknek tartottuk az eladott esetet annál is inkább nyilvánosságra hozni, mert feltehető, hogy a magas kor-mány az illető katonai közegeket tapintatosabb eljárás követésére fogja utasíttatni!

* **Czifra történet.** Az „Egyelértés“ a következő czifra történetről tudósítják, mit annál hitelesebbnek tartunk, mivel azt a „Pester Lloyd“-ban is reprodukálva találjuk. A dolog ez: „A tiszai-beéri zsidó község rabbijának bizonyos gazdag zsidó 500 frtot hagyományozott. Emiatt a hagyományozó rokonsága megboszán-kodott s a rabbiórl becsületéért történetkéket kezdett forgalomba hozni. A rabbi egy illetékes zsidó tanács elé vitte az ügyet. A tanács meg-alakult s a tanuk vallomást tettek, hogy ök a rabbi ellen semmi rosszat sem bizonyíthatnak. De felhozott még a vádolt rabbi ellen az a súlyos körülmény is, hogy ö a biblián kívül egy újságot is olvas, hogy egy-egyben kora reggel követválasztásra utazott annélkül, hogy a reggeli istentiszteletet elvé-gezte volna, — s hogy egy róm. kathol. pappal födellen fölvel beszélgetett s vele kezét szorított. A választott ta-nács mindezek alapján a következő ítéletet hozta: „Tekintve, hogy vádolt profán köny-veket s újságlapokat olvas és egy Galech-nek (papnak) kezét nyujtja, sőt mint a papok „tisztelendő“-nek is czimezteli magát, stb.: — lélkészi hivatalától elmozdittatik.“ — Qui habet aures audiendi audiat! Történt 1876-ban Krisztus urunk megfeszítése után.

* **Istóczy Győző,** országgyűlési jeles képviselőnek, választókerülete nagy tüntetés és ünneppeliséggel bizalmat szavazott az or-szágyűlésen tanusított magatartásáért.

* **Roppant csavargó.** Ellemér közsé-gében minden nap roppant a dolog nélküli csavargók száma, kik itt jó ideig szoktak tar-tózkodni, mert háborgatni nem igen háborgatja őket senki. E napokban is egy ily jó madár felkereste X. földbírtokos házat, s miután az illetők hon nem voltak, fenyegedőzések kö-zött kívánt kávé, bort, pecsenyét, mert úgy mond, ö kiszolgált vadász-főhadnagy, neki önmom étel dukál, mert ö komisz koszthoz

nincsen szokva. A ház szakácsnéja, ki a kap-pott rendeletet teljesíteni nem igen volt haj-landó, csak azáltal menekült ki a verés elől, hogy az illetőt a konyhában magára hagyta. De uramfia! az illető földbírtokos épen a pil-lanathban érkezett meg Nagy-Becskerekéről, a mikor az illető állítólagos főhadnagy követe-léseit oly lármával vitte véghez. Képzelteléd olvasó, hogy a főhadnagy megkapta a magáét annyira, hogy szakadásnak vette a dolgot s meg sem állt még a falutól ki nem ért. — Felkérjük erélyes szolgabíránkat, hogy közsé-günkben megfelelő rendszabályt alkalmazzon a dologtalan csavargókra nézve.

* **A szegedi ünnepélyek idejét ille-tőleg** — úgy látszik — mai napig sincs tisz-tában a közönség. A szegedi és fővárosi sajtó mintha titkos diplomatiái alkudozások előtt állna, ide-oda kapkod, találgat, s hol előbbre, hol utóbbra jelzi az ünnepélyeket. Például a budapesti lapok egészen más terminusokat emlegetnek, mint melyeket a szegedi kiállítás ipar-részlete hivatalos közlönyének legutóbb kiadott „Naptárában“ találunk, hol a dalárköz-gyűlés aug. 18-ára, a kiállítás ünnepélyes megnyitása aug. 20-ára, de már a Dugonics-szobor leleplezése, mely pedig az ünnepélyek-nek centrumát képezi, aug. 25-ére van ki-tűzve. Ezzel ellenkezőleg a „Szegedi Híradó“ szerdai számában — s úgy hisszük ez bizo-nyos pártnak hivatalos közlönye — azt ol-vassuk, hogy az orsz. dalárünnepély augusztus 17-én kezdődik, a Dugonics-szobor leleplezése pedig aug. 19-én lesz. — Vajjon minek tu-lajdonítsuk e zavart? Jó volna, ha az ille-től rendező bizottság idejekorán értesítené a vidéki lapokat, hogy a Szeged-re készülők kellő tájékozást nyerhessenek. Megjegyezzük még, hogy a délmagyarországi hazafias közönség oly ün-nepélynek szeretné tekinteni a Dugonics-szobor leleplezési ünnepét, mely első sorban Szeged városát illeti ugyan, hol a nagy férfiú szüle-tett, de aztán másodsorban közelebb-ről illeti az egész délmagyarországi területet, melynek mivelődési fej-lődését Dugonics oly jótékonyan előmozdította. S e szempontból tekintve az ügyet, nem helyeselnék, hogy a meghívott tör-vényhatóságok közt Torontál mellett nem látjuk ott Temest, Krassó és Szörényt is, hogy nincsenek meghíva Temesvár, Nagy-Becskerek, Versecz és Fejérem-templom városok; a tudományos egyesületek, minő a délmagyarországi történelmi társaság, továbbá az alvideken megjelenő lapok szerkesztősejei stb. Ami Liszt Ferencz lejtövelét illeti, az értesülésünk szerint eddigelé pium desiderium. Igaz, hogy Liszt megígérte, miszerint le fog Szegedre rándulni, de a mikorról szó sem volt, annál kevésbé arról, hogy a nap is meghatározta-tott volna. Trefort miniszter feltétlenül meg-ígérte látogatását, de annyit ö is kijelentett, hogy az időt meg nem határozhatja előre s a megnyitáson semmi esetre sem jelenhetik meg. Tisza Kálmán is ígéretét adta azon esetre, ha valami véletlen útjába nem áll. A szobor leleplezése alkalmával beszédet tart Reizner János városi főjegyző és Magyar Gábor fő-gymnasiumi igazgató. A Dugonics-dicskölte-ményt pedig Szász Károly (ö) írja s mondja el. Nagy Sándor (a „Szegedi Híradó“ szer-kesztője) és Farkas Antal Dugonics-albumot adnak ki, melyre 1 frjtával az előfizetési föl-hívat már közzétették.

* **Az ösrégészeti nemzetközi congressus** Budapesten a muzeum termében fogja tartani üléseit, s irodái a főrendiház által is használt mellékhelyiségekben lesznek. A tagok fogad-tatása szeptember 3-án lesz; szept. 4-én d. e. 10 órakor lesz a megnyitó ülés, melyen az alapszabályok némely módosítására bejelentett indítványok fölött is fognak szavazni. Szept. 5-én délelőtt és délután ülés; 6-án kirándulás a Gödöllő melletti Valkóra, onnan Hatvanba, hol a gyanított régiségi telepekben ásások lesznek. Szeptember 7-én ülés; 8-án kirán-dulás Erdre; 9-én ülés; 10-én a muzeum gyűjtemények megtekintése; 11-én befejező ülés, 12-én kirándulás Magyarádra és Bénybe.

* **Furiák.** Budapest a Petöfi-utca 2. szám alatt lakó Sonnenschein Nathánnak elve-szett 2 mosó dzsája. Gyanítván, hogy azt a házmasternek Rottenbiller Mari nevű cselédje dugta el, először vallatta ezt, de minthogy e cseléd a dologról mit sem tudott, nem felel-hetett a kérdésre más, mint „nem tudom.“ Erre Sonnenscheiné dühbe jöven, beugrott a házmaster lakába és egy éles kést dobott a leányra, de ez még nem volt elég, mert egy kis idő múlva az asszony ismét belépett az említett lakba, felfogta a leányt és fojtogatta. A két Sonnenschein-leány is bejött, és a sze-gény leányt hajánál fogva egy negyed óráig tépték. A városi orvos kimondta, miszerint a leány csak kevés ideig élhet. Ez esemény óta, mely néhány nap előtt történt, a leány epi-lepszában szenved. — Ehhez hasonló ke-gyetlenkedést még az emberevők közt is alig lehet találni.

IRODALOM.

A Vasárnapi Újság július 23-iki száma következő tartalommal jelent meg: Görög-or-szágból (a görög királyi pár arczképével). — Bölcső mellett. Költemény Dömötör P.-tól. — Berlin ostroma. (Elbeszélés.) — Montenegro (5 képpel) György Endrétől. — Ujonczgrás Törökországban. — A felső légrétegek hő-mérséke. Kunkel Alajostól. — Ez ember ha-talma a természet felett. — Strogoff Mihály utazása Moszkvától Irkuskig. (Verne legújabb

regénye, képekkel.) — Deak Ferencz emlé-k-szobra. — A harczteről. Tárca Borostyáni Nándortól. — A hús elemben. II. Posta Sándortól. — A hétről. — Irodalom és művészet, közzétettek, stb. rendes rovatok.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó-hivatalában, (Budapest, egyetem-utca 4-dik szám) megrendelhető: a „Képes Néplap“ legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovat. Előfizetési ára félévre csak 1 frt.

A „Torontál“ magán-távirata.
Belgrád, július 26-án. A törökötől ide ultimatum nem érkezett. — S ha csak ugyan szándékoltatnék egy ily ultima-tum kézbesítése, Risztics azt el sem fogja fogadni.

Belgrád, július 25-dikén.
Alimpics a törököket vissza-nyomta s állásaikat elfoglalta.

Közgazdaság.

Figyelmeztetés gazdaközönségünkhez.

A „P. Lloyd“ egy jóakaratu figyelmeztetést intéz a magyar gazdaközönséghez, mely abban áll, hogy igyekezzék természet minél gyorsabban a piacra jut-tatni, és ne tartsa drágán, mert különben a nyakán marad.

És e nézetet osztja egy fővárosi magyar lap is, midőn egy hosszabb cikkben rámutat, hogy Magyar-or-szágon már a bőtermések sem segíthetnek. Eddig úgy voltunk, hogy egy bőtermés év 5-6 sovány év alatt szenvedett kárunk helyreállította s Magyarország nemzetgazdasági ma is dogmaként hiszik és hirdetik, hogy hazánk földmívelő ország és kell, hogy az ma-radjon, nemcsak azért, mert nincs egyebe mint földje, hanem azért is, mert földje hálásan fizet, s ha egy pár évig nem is ad felesleget, ad egy évben annyit, hogy fél évtizedben át jóllakhatunk belőle.

És szó sincs róla, így volt ez egy ideig. Így volt az ötvenes években, midőn Amerika nagy territoriumain a farmer baglyába rakva előgette termése egy részét, mert nem bírta a piacra szállítani, vagy legjobb eset-ben disznót hizalt a tiszta búzával, midőn Orosz- és Oláhország nem termeltek felesleget, mert nem volt hová tenniük, és midőn Magyarország fő buzatermő vidékein az első vasutak keletkeztek. A tiszai és osz-trák államvasut kiépülése lehetővé tette a magyar gabna olesó kivitelét, a magyar termés megjelent és mono-poliomot gyakorolt Europa piacain, a magyar gazda maga szabta meg termésének árát s a magyar nemzet-gazdaságot nagy büszkén hirdette, hogy „földmívelő nép vagyunk“ és hitte és hirdette, hogy örökké az marad-hatunk.

De a világ haladt s az idők megváltoztak annak dacára, hogy a malom alatti nemzetgazdaságok éles szeme nem vette észre változását.

Amerika a maga megmérhetlen gabnatermő ter-ritoriumait vasutak segítségével összekötötte a tengerrel, Oroszország szintén buzgólag hozakélt vasutak építé-séhez, példáját követték Oláhország, sőt a távoli Egyiptom és a még távolabb Kelet-India is. És ami az ötvenes években Magyarországon történt, megtörtént a hatvanas, és hetvenes években Amerikában és Orosz-or-szágon, Oláhországban és Egyiptomban; a kiépült vasutak mindezen országokban nagy lendületet adtak a gabnakivitelnek.

Az amerikai, az orosz, az oláh, az ausztráliai gazda otthon potom áron eladja termését, melyből az-előtt semmi haszna nem volt, a kereskedők összevá-sárolják s vasuton és még olesóbb vízi uton nagy tö-megekben szállítják Európába. Szóval, a magyar gazda túl van szárnyalva, a magyar gabnakivitel arany napjai lejártak.

De hadd beszéljenek a számok. Három országa van Európának, mely rendszeren, még általános jó ter-més esetében is, idegen éleltre szorul. Francia- és Olaszország csak ritkán, vagy elemi csapások után nem képes a maga szükségleteit fedezni, Magyar-, Orosz-, Oláh-, Törökország a maga kenyérét mindig kikeríti saját terméséből. Allandóan a külföldről szorul Anglia, melynek normális beviteli átlaga 50 millió mázsa gabna és liszt, Németország, melynek beviteli többlete átlag 40 millió, és Svájc, mely 6 millió mázsát vásárol a külföldről. Tehát 90-100 millió mázsa évi gabnabe-vitelre van ez országoknak szükségök.

Amig az amerikai, orosz, ausztráliai stb. gabonát a nagy távolság igen drágán vagy egyenesen megvá-sárolhatná tette a nyugati piacokon, Magyarország az osztrák piacokon kívül, melyet még egy kis gabna-vám is biztosított számára, e 95-100 millió mázsányi szükségletből annyit fedezhetett, a menynit birt. Szó-val, természetét mindig és pedig tisztességes áron eladhatta: Hogy állunk ma?

Kalifornia az idei aratási jelentések szerint a je-len évben 13 millió mázsa búzát és 4, millió mázsa árpat fog kivihetni.

Déli Ausztrália az idén 4 millió mázsa búzát nélkülözhet.

Északamerika ez idei terméséről még nincsenek hivatalos adataink. 1873-ban azonban 12 millió hekto-liter búzát és 3 1/2 millió hektoliter tengerit exportált.

Egyptomból s Indiából szintén nincsenek ada-taink, de azt tudjuk, hogy délnmet piacokon már 1874-ben járultak Alexandriából s Kalkuttából impor-tált búzát.

Oroszország a mult években átlag 30-40 millió hektoliter gabnát exportált tengeren, francia és angol vasuton Németországba, Svajczba és Ausztriába.

Ezekhez járul még Oláhország.

Szóval, oda jutottunk, hogy Europa azon államai, melyek rendszeren külföldi gabonára szorulnak, szükség-leteiket, ha akarják teljesen fedezhetik anélkül, hogy csak egy réka magyar gabonát is vegyenek.

Mi következik ebből? Következik az, hogy, ha nem akarjuk, hogy termésünk a nyakunkon vesszen, kénytelenek vagyunk árát annyira leszállítani, hogy az orosz, oláh stb. gabnával versenyreessen. — Az, hogy a magyar buza jobb másnál, nem sokat nyom a latban. A fogyasztó közönségnek egy kis részét, a vagyono-sabbat, ez biztosítja számára, de a gabnaforgalomban a tömegek szükséglete a döntő. A tömeg pedig az olesót keresi. — A magyar gazda tehát kénytelen ter-mése árát évről évre inkább leszállítani.

APRÓSÁGOK.

Egy nem sikerült lopási művelet után gondol-kozza ült egy éhes tolvaj és így elmélkedett: „Már senkiben sem lehet bízni! Kidobtam az ablakon több tárgyat, hogy onnét biztosabban elvitsem, s ime, mire levőjök, már valami gazember elhordta!“

Két paraszt embert, kik elsőbben akartak a gőz-kocsin utazni, figyelmeztett a conducteur, hogy olyan kocsiba üljenek, mely dohányzóknak van rendelve.

— Sógor, ahun van ni! — mondja az egyik s ezzel a gőzmozdonyra mutat — ott pipáznak abba a kocsiba, lám, hogyan füstöl, oda kell nekünk is bele-ülünk!

— Tyű teremtetted! milyen egy masinába ülnek a dohányzóknak! — felelt a másik.

Anya (fiától búcsút véve): — Kedves Gusztim! jó légy és vigyázz magadra; az új zongorát, melyet most vettem, játszd ki, hogy billentyűi könnyebben járjanak, mert azok még most nehezen járnak, két hét alatt ugyis megint látjuk egymást. Isten veled!

Két hét letelével jön haza az anya: — Jaj Istenem, hol az új zongora, hisz nem látom sehol!?

Gusztim: — Édes mamám, te azt mondtad, hogy játszsza ki és én úgy is tettem; Karesi barátom volt oly szerencsés, ki a 24-ik számot megtette és az ki is jött és így övé a zongora!

— Mit láttál a nyomdában Jancsi? — Hát biz én sok furcsa dolgokat láttam; de legjobb bántam ott két gyereket, kik szüntelen apró vasszegek után kapkodtak.

— Komámasszouy, mennjünk el a színházba, mert jó darabot fognak ám adni!

— Elmennek biz édes komámasszouy, de a szin-lapon olvastam, hogy falun történik, oda pedig ki nem megyek!

— Ennyi kinszenvedés ellen maga Jób is, a türelem mintaképe, kifakadt volna — nyögte keser-veesen egy mellbeteg hölgy.

— Ne busuljon kiasszony! Mire meggyógyul — jó az isten! — talán akkor fájdalom is megszűnik — vigasztalta az ápolónő.

Egy francia lap az elhalt bordeaux-i érekről következő szép jellemvonást beszélt el: Egy napon jelentettek nála egy nőt, ki mély gyászba öltözötten alamszánt kér. „Mily idős lehet?“ kérdé az érsek. — „Lehet 70 éves“ felelé a szolgál. — „Adj neki 10 fran-kot.“ — „De hiszen ez sok egy zsidó nőnek“, felelé komornyikja. — „Zsidó nő?“ mondá az érsek; „úgy 50 frankot adjatok neki, ennyit megérdemel bizalma, melylyel egy keresztényhez viseltetett!“

Egy apa leánya festett tájképet vitt eladni a képáruhhoz. Az árus azon meggyőzéssel utasítá vissza az árut: „Az ön leánya nem tud színezni, e képet nem használhatom!“ — „Hiszen, kérem, van itt zöld, vörös, kékszin!“ felelé az apa. — „De mit ér az, ha nincs benne izlés!“ — „Izlés!“ csodálkozok az együgyű öreg, „no azt megint elfeledte az a gondatlan leány!“

Civil: „Tudja-e fűhrer úr, hogy ezentúl nem esz-nek többé prófontot?“

Fűhrer: „Hát mit?“

Civil: „Programot!“

Fűhrer: „Hogy-hogy?“

Civil: „Ugy, hogy most többé font nincs, hanem gramm, s ezerszer nem pró-font, hanem pró-grammot fognak enni.“

Fűhrer: „Ejha!“

Kocsis: (az uton) — Uram, mit tesz az fran-cziául, hogy „elvezett?“

Ur: — Az anyuit tesz, mint: „perdü.“

Kocsis: — No akkor a mi lódnak a kocsiórl is per dü!

Kirándulást tett két urnó egy majorsághoz, hol a majorsnétől kérdezik: „Nem kapthatnák egy pohár tejet?“ — „Nem“, felelé a parasztnő, „mert beküldjük a városba, és nem tartunk vissza belőle tejtelt a saját szükségünkre.“ — Azért kapunk mi hát olyan jó tejet a városban“, jegyzék meg a hölgyek.

8124. sz.

Hirdetmény,

(115-3.2)

Torontálmegye iródjában 4 rendszeres irnoki állomás üresedésben lévén ezeknek betöltésére megyei főispán úr ő méltóságának f. é. július 12-éről 1143. sz. a. kelt intézkedése folytán ezennel pályázat hirdetett oly felhívással, hogy f. 1876. évi **augusztus 10-ig** a pályázók sajátkezűleg irt folyamodványokat végzett tanulmányaik és eddigi alkalmazásokról szóló hiteles okmányokkal felszerelve a megye alispáni hivatalánál adják be.

Kelt N.-Becskeken, 1876. évi július 15-én.

Dániel János,
torontálmegyei alispán.

4351. sz. csőd. 1876.

(112-3.2)

Arverési hirdetmény.

A vagyonbukott ivándai Karácson Antalfele csődhitelezői választmányának kérelmére, a csődtömeghez tartozó ivándai község 171. tjk. b. fejeletében lévő nemzeti birtok eladására nézve bírói árverés a csődtömeghez tartozó ivándai urasági kastélyban elrendeltetvén, az árverési határnapon **1876. évi szeptember 19-ik és október 19-ik** napjára mindenkor délelőtti 9 órára kitűzettek, ennél fognak eladatni.

I.

a) Az ivándai közs. 171. tjk. sz. A. lapján bejegyzett Karácson Antal csődtömeget egészben illető ingatlanok u. m.:

1. 346. r.-sz. és 101. házzám a. lakház, udvar és kert	hold 400 [ ] öl
2. 478. r.-sz. a. venecziái dűlőb. fekvő legelő	98 „ 1351 „
3. 1015. r.-sz. a. nagyréti legelő	151 „ 1303 „
4. 1087. „ „ „ szántóföld 184 „ 384 „	
5. 1791-1795. r.-sz. a. Grosava szántóföld	87 „ 1373 „
6. 1858. r.-sz. a. kigyós-kaszáló	14 „ — „
7. 2119. „ „ „ „	23 „ — „
8. 2121-2127. r.-sz. a. kigyós szántó-és kaszáló-föld	311 „ 736 „
9. 2126-2127. r.-sz. a. „ „ „ „	106 „ 1088 „
10. 2131-2132. „ „ „ „	211 „ 409 „
11. 2134-2140. „ „ „ „	291 „ 110 „
12. 2179-2180. „ „ „ „ „ szigeti legelő 8 „ — „	

összesen 1488 hold 733 [ ] öl

b) Ugyancsak az ivándai 171. tjk. sz. a. felvett a csődtömeget felelő részben és Rónayfele örökösökét másik felelő részben illető ingatlanok és jogok:

13. 193. és 194. r.-sz. 100 házzám a. korcsma	hold 1200 [ ] öl
14. 241/b. r.-sz. a. házhely	1 „ 800 „
15. 347/a. „ „ „ keserű víz forráskút- tal és térséggel	8 „ — „
16. 347/b. r.-sz. a. házhely	— „ 1200 „
17. 348-349/a. r.-sz. a. ház	— „ 1200 „
18. 360-361. „ „ „ korcsma	— „ 1200 „
19. 414-415. „ „ „ házhely	— „ 1200 „
20. 1086/b. r.-sz. a. velikiri-szántóföld 2 „ — „	

összesen 15 hold 400 [ ] öl

- c) Végre:
- Az ezen nemesi birtokon találtatott összes felülépítmények, lakház, gazdasági épületek, minden árkok, utak, kutak, összes fa- és szőlő-ültetvények mint az ingatlan birtok kiegészítő tartozékok.
  - Az ivándai községbeli kir. kisebb haszonvetési jogok u. m. a koresmáltatási és malombíró járandóságok fele része az uri lakudvarában lévő keserű vizkut jövedelmének fele részére.

II.

Az összes fenebb leirt birtok 2273 ft. 72 kr. adóval reá terhelve; és 1876. évi június 10-én felvett jtkönyv szerint 218,820 ft. 88 kr. megbecsültetett, a becslési jegykönyv a nagy-beckereki kir. törvényszéknek hivatalos órákban megtekinthető.

III.

Az eladási feltételek egész terjedelmükben ezen kir. tszéknek, továbbá Vécsey Béla nagy-beckereki ügyvéd mint hitelezői választmányi tagnál és beadrái Karácsonyi Ferencz mint csődtömeggondnoknál megtekinthetők, a kivonatban pedig következők:

- Az összes birtok, az ezután járó jogokkal és javadalmakkal egyetemlegesen fog eladatni.
- A kikiáltási ár, a csődtömeg részéről megtartott bírói becslés útján megállapított 218,820 ft. 88 kr. nyi becsár képezi.
- A venni szándékozó, kivéve a birtokra első helyen bekebelezett jelzálogos hitelezőt, az első magyar általános hitelintézetet, ha ez is árverelni kívánna, a bánatpénz letétele alól felmentetik, a többiek bánatpénz fejében a kikiáltási ár 10% vagyis 22,000 frtot kötelesek előre lefizetni vagy készpénzben, vagy a tőzsdei árfolyam szerint a magyar állami értékpapirokban, a mi az árverés berekesztése után a vevőn kívül, azonnal vissza fog adatni.
- A kikiáltási áron alól a birtok az első árverésnél semmi esetre nem fog eladatni, a második árverésnél, ha a becsérték el nem érte, a becsáron aluli árverés érvényessége a csődhitelezői választmány jóváhagyásából feltételeztetik, melynek megtörténtéig a legtöbbet ígérő bánatpénze visszatartatik, ezen választmány részéről megtartott határozat legfeljebb 8 nap alatt fog meghozatni, és jóvá nem hagyása esetében a bánatpénz nyomban fog visszaadatik.
- Az árverés jóváhagyása után, a vevő, az erről történt értesítéstől 8 nap alatt tartozik a netán letett állam-papirokat készpénzzel kicserélni, és ennek betudatásával a vételár 1/2-át az árveréstől számítva 30 nap alatt 10% kamattal lefizetni, továbbá 1/2-át 10% kamattal az árveréstől számítva 4 hó alatt és végre 1/2-át 10% kam. az árveréstől számítva 11 hó alatt lefizetendő és pedig az összes vételárak a csődtömeggondnoka beadrái Karácsonyi Ferencz közbenjötté mellett fizetendők és a nagy-beckereki kir. adóhivatalban letéteményeztetnek.
- A vevő a birtokot mindjárt a befejezett árverés után, úgy a mint az találtatik a netaláni idei ősi vetésekkel azonnal a birtokba veszi, azonban az idei termés jövedelme a csődtömeg által megtartatván ennek eltakarásától a tömeggondnok nem akadályozhata, az egyéb jogok jövedelmét a vevő 1877. évi január 1-én

szedni fogja és addig az ideig tartozik a csődtömeg összes adóterheket viselni.

- Köteles a vevő addig míg az összes vételárt le nem fizeti az átvett épületeket tűz ellen biztosítani.
- A vételár lefizetésének igazolása után, a vevő részére a megvett jószág tulajdoni jog hivatalból bekebelezetetik, azonban az árverés jóváhagyása után, abbéli jogát vevő feljegyezheti az átíratási költség a vevőt illetvén.
- Ha a vevő részéről a feltételek meg nem tartatnának, a vagyon újabb elárverezése az ő költségeire és veszélyére fog elrendeltetni, mely egyszeri határnapon a vételáron alul is fog eladatni, mely eljárás ellen mulasztott vevő felelősséggel nem élhet, és feljegyzett joga minden további kihallgatása nélkül, még az általa letett bánatpénz vagy vételár fejében lefizetett részeket visszatérítése nélkül is töröltetni fog.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi július 1-én tartott üléséből.

Várad Mihály,
kir. tszéki elnök.

230. sz. polg. 1876.

(113-3.2)

Arverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék részéről közhírré tételik, hogy az illető gyámhatóság helyben hagyásával néhai Petrovits Gergely volt t.-becsei lakos hagyatékához tartozó franyvai községben összeirt 13975 ft. 67 kr. becsült 17 hold 975 [ ] ölni überlandialis szántóföldre nézve bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a helyszínen illetőleg a franyvai községhezánál leendő eszközésére az első árverés határideje 1876. évi **augusztus 29-ik**, a második pedig **szeptember 30-ik** napjára, mindig délelőtti 9 órára tűzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alul is el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bánatpénzzel letenni, az ígért vételárt pedig 3 részletben és pedig az árverésnél azonnal 1/3 részét, az árveréstől számítandó hat hét alatt 1/3 részét és további az árveréstől 3 hó múlva, az utolsó két részét 8% kamattal együtt, lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lesz beszámítandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsek be, ellenkező esetben képviseltetésük végett gondnokul Zacharievits Lázár, t.-becsei ügyvéd kirendeltetik, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket a perrend 466. § értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasitattani.

Az árverés foganatosításával Sztankovits György, kir. tszéki bíró jelentése bevárása mellett megbizatik.

Kelt a nagy-beckereki e. f. kir. törvényszéknek, 1876. évi február 5-én tartott üléséből.

Várad Mihály,
kir. tszéki elnök.

2419. sz. 1876.

(120-3.1)

Arverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy özv. Basch Manoné szül. Kern Emilia mint kk. Vilmos József, Emma nevű gyermekei t. és tör. gyámnyája és Basch Manó hagyatékának képviselője nagy-beckereki lakosné kérelmére Napholtz Mátyás nagy-beckereki lakos és velika gredai földbirtokosnak Velika Greda 116. sz. tjkönyvben körülirt 116. r.-sz. alatt 100 hold 1504 [ ]-öl, 118. r.-sz. a. 185 b. 787 [ ]-öl és 137-141. r.-sz. a. 713 h. 909 [ ]-öl, összesen 1000 hold szántóföld és azon találtatott felülépítményből álló 173320 ftra becsült birtokára nézve bírói árverés elrendeltetett, ennek a helyszínen vagyis a Velika Greda pusztán leendő eszközésére az újabb első árverés határideje 1876. évi **szeptember 19-ik**, a második pedig **október 19-ik** napjára, mindig délelőtti 10 órára tűzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bánatpénzzel letenni, az ígért vételárt pedig 3 részletben és pedig az árverést elintéző végzésnek kézbesítése után legfeljebb 8 nap alatt az első részét és az egész vételár után fél évre számítandó 8% kamattal együtt az árveréstől számítandó 6 hónap alatt a második részt és a vételárnak utolsó harmadára a kifizetés napjáig járó 8% kamattal együtt és további egy esztendő múlva az utolsó részt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz lesz beszámítandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban és az árverési határnapok alatt az árverező kiküldötténel megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentsek be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Mattanovich Károly ügyvéd úr által fognak képviseltetni, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket a perrend. 466. § értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasitattani.

Az árverés foganatosításával Wippler Sándor, kir. telekkönyvezető úr jelentése bevárása mellett megbizatik. Kelt a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál Módoson, 1876. évi július 1-én.

5778. sz. 1876.

(116-3.1)

Arverési hirdetmény.

A nagy-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tételik, hogy Deutsch Zsigmond nagy-beckereki lakos és végrehajlató részére 240 ft. o. é. tőke és járuléka kielégítése végett Gyurkovits György szinte nagy-beckereki lakos és végrehajlató szenedettől lefoglalt a n.-beckereki község 2442. sz. tjkönyvben 2727 ft. 60 kr. felbecsült A. I. alatt foglalt 179. számú házra és beltelekre nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek e kir. tszék telekkönyvi hivatalában leendő eszközése végett első határidőül 1876. évi **szeptember 5-ik**, szükség estében második határidőül **október 5-ik** napjának, mindenkor délelőtti 9 órára tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezéssel letenni, a vételárt 2 részletben az első részlet a bánatpénz betudásával az árverés napjától számítandó 14 nap alatt, a második részlet 10% kamattal a vételár felosztási napon lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajlatónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál h. ügyvéd úr, mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasitattani.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajlató jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 28-án tartott ülésében.

6023. sz. 1876.

(118-3.1)

Arverési hirdetmény.

A n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tételik, hogy Somogyi Magdolna n.-beckereki lakosné végrehajlató részére 96 ft. 55 kr. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Anujka Miklós, Rassa György, Bandu Jesta és Muntyán Jakab nagy-toráki lakosok végrehajlatást szenedettől lefoglalt a nagy-toráki község 255. sz. tjkönyvben 1343 ftra felbecsült A. I. alatt foglalt Kenderes és egész urb. telek nyolczadából álló ingatlanok felére, továbbá a 369. sz. tjkönyvben felvett A. I. alatti 271. számú ház, pótkert és negyed urb. telek feléből szinte felére, egy a 125. sz. tjkönyvben A. I. foglalt 86. sz. a. ház, pótkert Kenderes és fél urb. telek felének feléből álló és 1802 ftra becsült, és végre a 202. sz. tjkönyvben A. I. alatt foglalt 145. sz. ház pótkert Kenderes és egész urb. telek negyedének negyedéből álló és 872 ftra becsült ingatlan vagyonára nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a nagy-toráki községhezánál leendő eszközése végett első határidőül 1876. évi **augusztus 31-ik**, szükség esetében második határidőül **szeptember 30-ik** napjának, mindenkor d. e. 10 órára tűzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók a végrehajlató kivételével tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezéssel letenni, a vételár két részletben és pedig az első részlet a bánatpénz betudásával az árverés napjától számítandó 14 nap múlva, a második részlet 10% kamattal a vételár felosztási határnapon lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajlatónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a részükre Protits Sándor, helybeli ügyvéd mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prdts. 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasitattani.

Jelen árverés foganatosításával Jakabffy Titus, kir. törvényszéki jegyző, jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-beckereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi július 5-én tartott ülésében.

320. sz. b. v. k. 1876.

(114-3.2)

II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tételik, miszerint a nagy-beckereki kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi május 6-án 4025. sz. a. kelt végzésével Kis Lajos részére a melenczei 1289. számú tjkönyvben Rankovits János tulajdonként felvett ingatlanokra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. **augusztus 14-ik** napjára tűzettek ki.

Kelt N.-Becskeken, 1876. évi július 15-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajlató.

Folytatás a mellékletben.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petisors első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr. Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becsereken, hova a kincstári díjak küldendők.

N. szer haz: mié ked lár: dég bir: mi: rán

Melléklet a „Torontál” 1876. évi 30. számához.

6021. szám. 1876.

(121-3.1)

Árverési hirdetmény.

A n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a torontalmegyei árvaszék megkeresése folytán Fridrich Ferencz volt ernesztházi lakos hagyatéka és Ernesztháza község 67. sz. tjkönyvben 3500 ftra felbecsült A. alatt foglalt és 2200 ftra becstelt nemesi birtokrész 59. számú ház és szőlő továbbá az ernesztházi 181. sz. tjkönyvben felvett nemesi birtokrészre nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek az ernesztházi községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi augusztus 29-ik, szükség esetében második határidőül szeptember 28-ik napjának, mindenkor d. e. 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10%-át az árverezőnél letenni, a vételár két részletben, az első részlet a bánatpénz betudásával leütéskor azonnal, a második részlet 12% kamatokkal a bánatpénz betudásával 1876. évi november 1-én a községi árwapénztárba lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; mert ellenkező esetben a részükre Kokits János h. ügyvéd úr mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Jakabffy Titusz, kir. tszéki jegyző jelentéstétel kötelessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi július 5-én tartott ülésében.

5898. sz. 1876.

(123-3.1)

Árverési hirdetmény.

A nagy-becsereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Zodi János tör.-becsei lakos és végrehajtató részére 80 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett néhai Kaló Mihály volt tör.-becsei lakos örökösei és végrehajtást szenvedettől lefoglalt, a tor.-becsei község 703. sz. tjkönyvben 4369 ft. 25 krra

felbecsült A. I. alatt felvett 721. sz. a. ház és A. + alatt foglalt 1961. r.-számu szőlőre nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a tor.-becsei községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi szeptember 2-ik, szükség esetében második határidőül október 2-ik napjának, mindenkor d. e. 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10%-át az árverezőnél letenni, a vételár két részletben, az első részlet a bánatpénz betudásával leütéskor azonnal, a második részlet 10% kamatokkal az árverés napjától számítandó egy hónap alatt lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál h. ügyvéd úr mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával tör.-becsei járásbíróóság jelentéstétel kötelessége mellett megkerestetik.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 28-án tartott ülésében.

5899. sz. 1876.

(122-3.1)

Árverési hirdetmény.

A n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Bombik Éva t.-becsei lakosnő és végrehajtató részére 30 ft. o. é. tőke és járul. kielégítése végett Kissolicsy Rózsa szinte t.-becsei lakos és végrehajtást szenvedettől lefoglalt és t.-becsei község 299. sz. tjkönyvben 1089 ftra felbecsült A. I. alatt felvett 288. sz. a. ház és urb. földek felére nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a t.-becsei községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi szeptember 5-ik, szükség esetében második határidőül október 6-ik napjának, mindenkor d. e. 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10%-át az árverezőnél letenni,

a vételár két részletben, az első részlet a bánatpénz betudásával leütéskor azonnal a második részlet 10% kamatokkal az árverés napjától számítandó egy hónap alatt lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál h. ügyvéd úr mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdeteig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával tör.-becsei kir. járásbíróóság jelentéstétel kötelessége mellett megkerestetik.

Kelt a n.-becskerei e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 28-án tartott ülésében.

5779. sz. 1876.

(117-3.1)

Árverési hirdetmény.

A n.-becskerei e. f. királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Kohn J. L. n.-becskerei lakos és végrehajtató részére 99 ft. 73 kr. o. é. tőke és járuléka kielégítése végett Arsinov Perszida szinte n.-becskerei lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és n.-becskerei község 601. sz. telekjegyzőkönyvben 1050 ftra felbecsült A. I. alatt foglalt 659. sz. háznak és A. + alatt felvett szőlőnek felére nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a tszéki telekkönyvi hivatalban leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi szeptember 5-ik, szükség esetében második határidőül október 5-ik napjának, mindenkor d. e. 11 órájára tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók, tartoznak a bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10%-át az árverezőnél letenni a vételárt 2 részletben az első részlet a bánatpénz betudásával az árverés napjától számítandó 14 nap alatt, a második részlet 10% kamatokkal a vételár felosztási határnapon lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása

Különösen a nagy-becsereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Zodi János tör.-becsei lakos és végrehajtató részére 80 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett néhai Kaló Mihály volt tör.-becsei lakos örökösei és végrehajtást szenvedettől lefoglalt, a tor.-becsei község 703. sz. tjkönyvben 4369 ft. 25 krra

felbecsült A. I. alatt felvett 721. sz. a. ház és A. + alatt foglalt 1961. r.-számu szőlőre nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a tor.-becsei községhezánál leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi szeptember 2-ik, szükség esetében második határidőül október 2-ik napjának, mindenkor d. e. 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértéknek 10%-át az árverezőnél letenni, a vételár két részletben, az első részlet a bánatpénz betudásával leütéskor azonnal, a második részlet 10% kamatokkal az árverés napjától számítandó egy hónap alatt lefizetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be; mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pál h. ügyvéd úr mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

